

INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

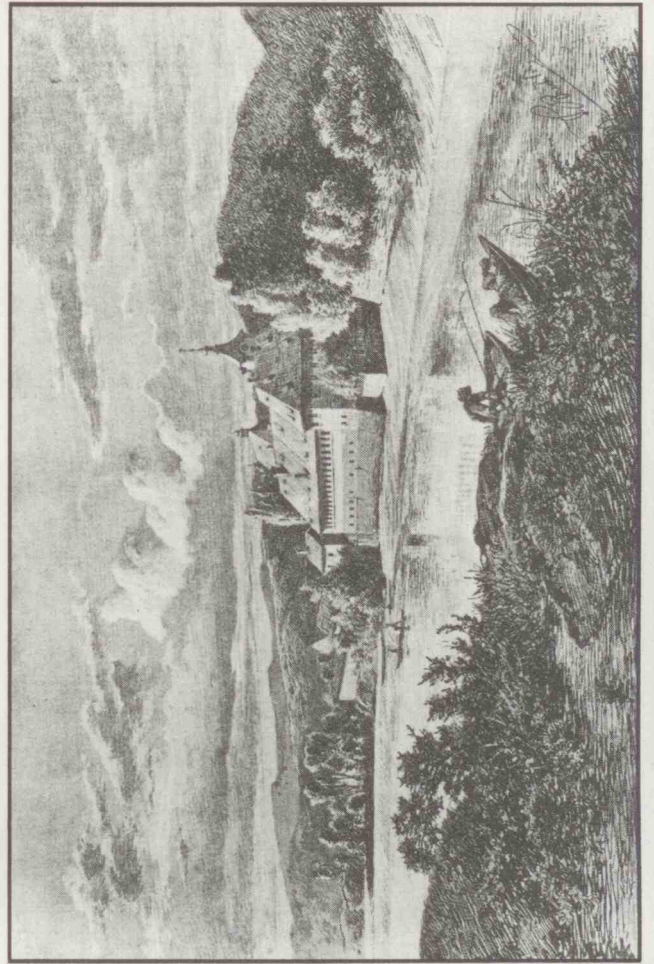
DOBŘICHOVICKÝ ZPRÁVODAJ

1997

10

ROČNÍK VIII

Kukátko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘICHOVICE

ZNOVU O NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

V dubnu letošního roku rozdál náš obecní úřad do všech domů leták o způsobu nakládání s odpady. Od té doby se většina občanů vydanými pokyny řídí a tím pomáhá zlepšovat životní prostředí. Najdou se však mezi námi i lidé neukáznění, kteří naše společné snahy nechápují. Chovají se hrubě a urážlivě - k obecním zaměstnancům řídícím ukládání vybraných odpadů na bývalou černou skládku kde je zřízen t.zv. recyklační dvůr a odmítají řídit se jejich pokyny nebo ukládají odpady mimo vyhrazený čas a místo. Těm i ostatním občanům znovu připomínáme:

1. Domovní odpad je povinen každý, tedy i chatari, ukládat do vlastní popelnice.
2. Svoz domovního odpadu provádí v Dobřichovicích Technické služby MÚ Řevnice.
3. Popelnici určenou k odvozu musí její majitel označit svozovou kartou, kterou si zakoupí na Obecním úřadě za 18,- Kčs a to v úterý od 12.00 do 16.00 hod. a ve čtvrtek od 12.00 do 18.00 hod.

4. Svozové termíny:

V letním období	1 x za 14 dnů
V zimním období	1 x za týden
t.j.	1 - 22 týden 1 x týdně
	24 - 40 týden 1 x za 14 dnů
	41 - 53 týden 1 x týdně

V sídlišti za parkem probíhá svoz v pondělí, v levobřežní části obce ve čtvrtek a v pravobřežní části (na Brunšově) v pátek.

5. Do popelnic nesmí být ukládán:

- a) čistý papír - ten svážeme do balíků a 1 x za měsíc připravíme na určené místo, odkud ho odveze f. KOMEKO.

Termíny odvozu vyhlašuje OÚ místním rozhlasem a oznámením vyvěšeným na obecních vývěsních tabulích. Sběr je třeba uložit ve stanovený den na křižovatky ulic, které jsou označeny v plánu obce vystaveném v zasklené vývěsní skříni proti škole v ul. Palackého

- b) sklo bílé, barevné a tabulové - to ukládáme do **bílého** kontejneru u nákupního střediska, u sokolovny a na křižovatce ulic Tyršova - Svážná
- c) **drobné plasty** - sáčky, kelímky, tácky, plastové lahve a pod. Ty ukládáme do **zeleného** kontejneru, který stojí vedle bílého
- d) **velké plasty** - ty patří do **velkého ocelového kontejneru**, který stojí v recyklačním dvoře na bývalé skládce
- e) **kompostovatelný odpad** ze zahrad včetně větví
- f) **čistý kovový odpad** bez ropných látek, ředidel, jedů a jiných závadných látek ohrožujících životní prostředí a zemina a drobná stavební suť.

Tyto **tříděné** odpady ukládáme dle pokynů obecních zaměstnanců v recyklačním dvoře, který slouží pouze k dočasnému uložení nezávadného odpadu. Obec bude zajišťovat jeho pravidelný odvoz. **DVŮR TEDY NENÍ SKLÁDKA!**

- 6) Ukládání odpadu na rec. dvůr je pro občany Dobřichovic bezplatné, pokud se jedná o malá množství, přivážená ručními vozíky. Za uložení většího množství se platí.
- 7) Ten, kdo nemá v Dobřichovicích trvalé bydliště nebo je podnikatel, může vyjmenovaný domovní odpad a odpad vznikající při podnikatelské činnosti ukládat v recyklačním dvoře pouze za úplatu.
- 8) Poplatek za uložení tříděného nezávadného odpadu (plasty, kov, hlína, větve a odpady ze zahrad činí:

ruční vozík	multikára nebo přívěs za auto		auto do 5 t		auto nad 5 t	
	místní	cizí+P	místní	cizí+P	místní	cizí+P
0	10,-	100,-	100,-	200,-	200,-	500,-
Poplatek za uložení drobné stavební suť činí:						
0	20,-	200,-	200,-	400,-	400,-	1 000,-

- 9) Ukládání stavební suť je pouze dočasné. Možnost jejího uložení ve větším množství nutno předem projednat na OÚ.
- 10) Poplatky do výše 200,-Kčs je možné platit přímo na místě, vyšší pak předem na OÚ. Doklad o zaplacení nutno předložit pracovníkům OÚ, kteří řídí ukládání odpadu.
- 11) Občanům Dobřichovic zajistí OÚ na požádání odvoz odpadu

multikárou za poplatek 100,-Kčs zvýšený o cenu za uložení odpadu podle druhu.

- 12) Veškerou stavební suť včetně dřevěného odpadu a zeminu mohou občané ukládat na skládku umístěnou v pískovně v Lipencích. Telefon 591 230. Poplatek za uložení 1 m³ nezávadného odpadu činí 60,-Kčs. Provozní doba skládky:
PO-ČT 7.00 - 14.30 hod.

PÁ 7.00 - 13.30 hod.

Provozovatel této skládky upozorňuje, že na tuto smí být ukládán pouze nezávadný odpad. Každý, kdo zde chce odpad uložit, musí provozovatelé předat písemně prohlášení o jeho nezávadnosti. Tuto informaci dal OÚ provozovatel skládky.

VZOR:

Místopřisežné prohlášení:

Dne ..... jsem přivezl ..... (uveďte druh odpadu) v množství .....m³ na skládku v Lipencích. Prohlašuji, že tento odpad není odpadem zvládnutím ani nebezpečným ve smyslu zák.č.238/1991 Sb. to znamená, že neobsahuje žádné škodliviny.

Jméno, příjmení, adresa bydliště, rodné číslo, podpis.

Všechna popsaná opatření jsou nezbytná. Vyplývají ze zákona č. 238/1991 Sb. "O odpadech". Jejich nedodržování může mít za následek uložení pokuty od 10 000,- do 10 000 000,-Kčs. Možná, že se Vám to všechno zdá přehnané, ale uvědomte si prosím, že máme silně poškozené životní prostředí a že se musíme všichni společně snažit napravit to, co jsme léta bezohledně ničili. Je to naše povinnost vůči těm, kteří přijdou po nás.

Dagmar Doležalová, starostka obce Dobřichovice

* * *

NA PRAHU NOVÉHO ŠKOLNÍHO ROKU

Dne 1.9. byl zahájen nový školní rok. Děti spolu s učiteli přicházely do opravených, někteří dokonce do zbrusu nových tříd. Ale aby tomu tak bylo, předcházelo prázdninové martyrium plné pracovního zatížení. Ono by to ve skutečnosti nebylo tak náročné, ale mám takový pocit, že ještě dnes se mnohé firmy konkurence nebojí. Z těch, kteří nás psychicky masírovali téměř každý den, bych chtěl jmenovat zejména firmu **PROLINEX** (pokládání lina). Pokud chcete mít neklidná spání, objednejte si je. Ale abych jen nekriticizoval. Chtěl bych naopak vyzdvihnout stavební firmu, která

dělala nové třídy (stavitel HŮLA), zvláště jejich závěr byl famózní. Všechny opravy a přestavby dle mého odhadu představují částku kolem 600 000,- Kčs. Za to, že jsme peníze získali, vděčíme pochopení obecního úřadu. Touto cestou jim všichni, kteří máme co do činění se školou, děkujeme.

V naší škole, jak už mnozí vědí, bude v letošním školním roce probíhat výuka trochu jinak. Děti s rodiči mohly samy částečně rozhodnout o tom, čemu se budou žáci ve škole učit. Kromě základních předmětů byly zavedeny dvě skupiny volitelných předmětů, ze kterých si mohli vybrat. Tento způsob je náročný na sestavení rozvrhu, ale určitě efektivnější a pro děti zajímavější. Důkazem toho, že jednostranně zaměřené celé třídy pro tak malou spádovou oblast nejsou dobrým řešením, je fakt, že na volitelné předmět matematiku, který v sobě nesl pokračování matematicky zaměřených bývalých tříd, se až na výjimky nikdy nepřihlásil.

Za další se podařilo najít kompromis mezi zastánci rozdělení tříd na studijní a praktické na II. stupni a jejich odpůrci. Nyní rozdělujeme děti v ročnících jen v některých předmětech do skupin, které se připravují na studijní nebo prakticky zaměřenou profesionální orientaci. Takže v kmenové třídě se děti učí přibližně 2/3 hodin společně a 1/3 rozděleně. Existují v moderní pedagogice ještě lepší řešení, ale naše školství bohužel na tyto systémy nemá dostatečné finance a hlavně to nedovoluje soustavný nedostatek učitelů. Na konci školního roku odešlo z naší školy 7 učitelů a nastupují 4 noví učitelé. Bohužel se stalo, že jedna paní učitelka (matematicka), která jsme dlouho drželi místo, těsně před zahájením školního roku oznámila, že nenastoupí. Nejhorší na tom je, že kvůli této paní učitelce jsme odmítli nabídky jiných. Nicméně se nám podařilo zvýšit aprobovanost učitelského sboru z 60 na 83%.

Další novinkou je, že bylo založeno "Pedagogické centrum Dobřichovice" při ZŠ. Jedná se o organizaci s právní subjektivitou. Cílem této organizace je výchova, vzdělávání a využití volného času dětí a mládeže v době mimo vyučování. Dále zajišťuje široký okruh služeb pro děti a jejich rodiče v oblastech speciální pedagogiky, lékařského poradenství, rehabilitační činnosti, profesionální orientace, kulturní, zájmové a sportovní činnosti. Budou také pořádány přednášky a besedy pro rodiče a širokou veřejnost s aktuální tematikou zaměřenou na práci s dětmi.

Pro začátek budou otevřeny:

- jazykové kursy (A.N) pro I. stupeň
- programování
- kalanetika pro mládež a rodiče
- výtvarná výchova
- taneční příprava
- sportovní hry
- hraje se si na školu pro předškoláky
- dislektická a logopedická poradna
- rehabilitace a rehabilitační cvičení

Závěrem bych chtěl říci, že jsme si vědomi toho, že nás čeká náročný školní rok. Vytýčili jsme si vysoké cíle zejména v kvalitě vyučování. Neméně obtížný bude přechod školy do právní subjektivity.

Bohuslav Stejskal
ředitel ZŠ

Již můj dědeček František Bobek byl řídícím učitelem na dobřichovické obecné škole. Byl jeden z prvních absolventů učitelského ústavu v Praze. Dle vyprávění byl velmi oblíben. Jeho syn, můj otec, též František, učil na téže škole od r. 1925, s přestávkami byl též řídícím.

A to jsme bydleli ve škole všichni (nyní byt školníka) až do prázdnin, kdy jsem já František v pořadí třetí měl jít do první třídy. Stěhovali jsme se do svého domku. Já ovšem velmi nerad, měl jsem školu přece přes chodbu. V první třídě mě učila pí. učitelka Tomková (později provdaná Železná), ve 2. a 3. třídě p. uč. Vyhnal a ve 4. třídě otec. To nebylo pro mě moc příjemné. Závídel jsem spolužákům, že si některé úlohy píší až ve škole. Já musel doma. Dostal jsem i, nevím už za co, podepsat doma rodičům lístek, že... To asi k vůli spravedlnosti.

Vzpomínám si, že před školou přes ulici byla hromada seškrabaného bláta se silnice. Na té jsme si hráli "na krále". To jeden stál nahoře na hromadě a ten, komu se ho podařilo sestřít, byl zase král. Dosti často sjel po kolenou a i po zádech. Otevřelo se ve škole okno, otec písknul a já si musel jít stoupnout do jeho třídy na hanbu. Mezi mladší kluky, kam chodil i můj bratr Jiří. S umazanými koleny, poprvé a naposled. Mnohé občany můj otec vyučoval. Učíval první třídu. Měl povolený volný rozvrh. Podle nálady děti určoval předměty a vyučoval též Kašpárkem. Ze svého najal i školní dílnu. Tedy používal metody velmi pokrokové. Za protektorátu šel do penze, nechtěl učít něco jiného než učil 40 let.

Sám jsem měl být též učitelem. Nenačil jsem se na housle, což bylo na učitelském ústavě podmínkou. Ne že bych neměl sluch, ale když mi to vrzlo, což bylo dosti často, fyzicky jsem trpěl.

Po letech jsem v nějaké sokolské záležitostech musel zajít za bratrem p. učitelem Mirkem Novákem. Za dveřmi do budovy, to ještě byly v obecné škole do ulice, byla dřevěná rohožka. Automaticky jsem si o ni několikrát otřel obuv a zvednul nohu. Stávávala tam žákovská kontrola a prohlížela podrážky a se zabíracenými posílala zpět. Dlouholetý návyk přetrval 50 let.

František Bobek III.

JAK NÁM ZASE TA PAMÁTKA KOMPLIKOVALA ŽIVOT...

O prázdninách je možné leccos. Třebas i proměnit spící Dobřichovice v němého svědka kulometných přestřelků. Mafie si přeci nevybírá. Někomu střelba v noci třeba i nevadila.

O prázdninách je možné leccos. Třeba i natačet film o mafii v památkovém objektu (o němž se jeden ze štábu lapidárně vyjádřil, co že by ta památková zřícenina potřebovala, aby nebyla (tedy ani památkovou, ani vůbec). Řekl to přirozeně trochu jinak...

Zámek se symptomaticky stává vědným objektem pro natáčení různých situací nápadně souvisejících se smrtí, zánikem, destrukcí a spuštěním. A každé další filmování po sobě cosi zanechá. V živé paměti máme snad ještě pečlivě zamešené nástěnné malby (r. 1988, vida, i staré koště dobře metlo!!!). Teď zase ohořelá konstrukce verandy, na čas odkrytá část střechy, takže do objektu několikrát zapršelo. Co nás asi čeká uvnitř? A tak

Jsme se pídili po informacích: Otázky: Kdo povolil natáčení v památkovém objektu? Za jakých podmínek? Jaká byla kontrola památkářů? Byla informována obec a zejména kulturní komise, do jejíž působnosti spadá (z rozhodnutí OZ) starost o památky v našem katastru? A dále: Je pravda, že zámeček změnil majitele? Jaká bude jeho budoucnost? Na některé otázky můžeme již odpověď uveřejnit. Od konce: Ze zdroje blízkého centru jsme se dozvěděli, že zámeček mají v současné době pronajmá 3 lékaři a plánují využití ve svém oboru (plastická chirurgie; bližší představení a další podrobnosti snad budeme moci přinést v některém z příštích čísel). Kulturní komisi nikdo neinformoval. Natáčení bylo povoleno referátem životního prostředí okresního úřadu Praha- západ i nájemci, ale bez ohnivých efektů. Ty se ovšem konaly. Obecní úřad upozornil okresní úřad a ten zase svolal na 15.9.1992 jednání, na něž předvolal zúčastněné strany včetně zástupce majitele ZD Velké Bílovice. Výsledek? Kromě zástupců okresního úřadu a Dobřichovic se nikdo další nedostavil. Tak snad příště...
J. M.

>>> POSTRĚHY <<<

CO NÁM NABÍZÍ HOMEOPATIE ?

Nejprve o tom, co vlastně tento pojem znamená. Jedná se o léčebnou metodu, která v letech totality byla u nás zakázána, i když se v okolních zemích úspěšně rozvíjela a přinášela terapeutické úspěchy. V současné době se u nás bojuje za její renesanci a opětné zavedení do lékařské praxe. Po važme, že poslední homeopatická lékárna byla u nás zrušena v roce 1965. Není to metoda nikterak nová. Její základní princip s úspěchem používal v léčbě už sám Hippokrates a za novodobého otce homeopatie se považuje německý lékař Samuel Hahnemann, který v roce 1810 vydal základní homeopatické dílo "*Organon der rationellen Heilkunde*", kde prakticky rozvíjí Hippokratův poznatek. Jeho podstatou je, že se jako lék podává látka, která u zdravého jedince způsobí podobné utrpení - tedy homeo-pathos. Úkolem lékaře je co nejlépe poznat obtíže nemocného i jeho individuální způsob reakce na nemoc a podle toho co nejpřesněji zvolit odpovídající lék. Pokud se to podaří, organismus je stimulován k cílené obranné reakci, která vede k uzdravě nebo alespoň ke zlepšení celkového stavu, je-li organismus již příliš vyčerpan.

Již za svého života dosáhl Hahnemann velkého umění a na jím položených základech vyrostly evropské homeopatické školy. Jedna z nejlépe propracovaných - francouzská, nyní umožňuje základní vyškolení první skupině lékařů, lékárníků a veterinářů, kteří o toto poznání projevíli zájem. Během téměř ročního studia by složení zkoušek měli získat oprávnění k používání homeopatických léků. Tyto léky, které jsou v porovnání s ostatními velmi levné, by k nám měla do vázet francouzská farmaceutická firma BOIRON již letos v létě. A o to právě nyní běží.

Naše orgány státní správy ještě stále váhají vyslovit souhlas k jejich vstupu do našich lékáren s pochybnou argu

mentací, že není ještě zcela ověřen jejich účinek a dále nás chrání před medikamenty, které v rukou odborníků přinášejí nesporný užitek, navíc bez rizika vedlejších účinků.

A tak v době, kdy vyspělé homeopatické školy zapojují do svého výzkumu atomové vědce, aby co nejdříve dokázali objasnit i to, co je zatím na této léčbě nevysvětlitelné, my se snažíme prokázat dávnou prokázané. Neztrácejme však příliš mnoho času, živoucím důkazem úspěšnosti se mohou stát naši pacienti a tuto možnost by jim neměl nikdo odpírat.

MUDr. Helena Schnetbergová

Pozn. red.: Homeopatické léky již prodává dobřichovická lékárna, paní doktorka Schneibergová je úspěšně používá ve své praxi.

* * *

CO TAKHLE SI VYJÍT SE PSEM ?

Myslívál jsem si, že procházka se psem je záležitost poměrně jednoduchá: člověk vezme psa a jde, kam se mu zamane. Chyba lávky, je to úplně jinak.

V první řadě člověk obvykle nejde, kam se zamane jemu, ale tam, kam se zamane ohařovi. Ten ví lépe než vy, kde jsou pachy a vůně nejbábnější, kde na jeho čenich čeká tajuplné dobrodružství a kde jsou místa, která je nutno probádat co nejrychleji, neboť na psích mapách jsou dosud bílá a žijí tam lvi. Nemáte však vyhráno ani tehdy, podaří-li se vám to zatvřelé psisko přesvědčit, takže jde s vámi a ne vy za ním. Mysleli jste si, že se klidně projdete podvečerními Dobřichovicemi, že pokynete starému známému a postojíte s mladou neznámou, že se podíváte, co vyrostlo tam a co zničili jinde? Mysleli jste si, že budete vliďným zrakem sledovat veselé pobíhání, čenichání a pohafávání vašeho průvodce? Omyl! Na nic takového nemáte čas. Musíte být neustále ve střehu, abyste včas odhalili cíl jeho bezcílného pobíhání; musíte být připraveni na to, že zpoza křoví se vyřítí sverepý hafan, který není tomu vašemu přátelsky nakloněn;

v příkopu mohou hrabat slepice, na které se ten váš jen třese, odněkud může vyjet auto, někde nechají otevřená vrátka a jinde zas nějaký malý nezbeda bude chtít vašeho vlkodlaka zatahat za ocas!

Některým těmto nebezpečnostím lze předejít, jestliže si stanovíme trasu a dobu vycházky s ohledem na vypořádaná fakta: v 17.35 vyráží se svým dobrmanem D. pan X., v 18.07 táhne domů

bernardýn B. paní Y., v 17.45 vychází na promenádu madame M. a její afgánský chrt Ch. a v době od 16.00 do 22.00 pobíhá před hospodou H. pět podvržáků P₁, P₂, P₃, P₄, P₅ pánů P, P' a P''. A studoval-li váš pes na kynologickém učilišti kromě nauk o střelení objektů i astronomii, je nutno vzít v úvahu i to, kdy vychází resp. zapadá Canis Maior, Canis Minor a Canes Venatici (Velký pes, Malý pes a Honičí psi).

To vše ale nemusí k úspěšnému zvládnutí psí procházky ještě stačit. Choete-li, aby váš čtyřnožec neztratil dobrý dojem z lidského pokolení, který u vás nepochybně získal, je dobré volit trasu tak, aby minula známé dobřichovické ruiny, jako je zámek a dům čp. 103 u trati poblíž železničního přejezdu u mostu; k jezu s ním jdeme pouze v případě, že mu není jasný pojem rozstřílené barikády a ulicí podél obecního úřadu procházíme jen tehdy, chceme-li mu osvětlit, co to je vlnobití. Při procházce rovněž dbáme, aby se choval ekologicky; vysvětlíme mu, jak je škodlivé znečišťování spodní vody naftovými zplodinami, a že by on ani jeho psi kolegové neměli vypouštět do řeky fenoly a že by měli - ohledně ozonové vrstvy - omezit užívání sprejů s freonovou náplní. Myslím, že váš pes to pochopí lépe než lidstvo.

Nenechte se však těmito globálními i lokálními "úvahami" odradit a jděte se s ním projít, kdykoli vás o to požádá, neboť to s vámi myslí dobře. On totiž ví, že sami byste nikam nešli, a tak se obětuje, abyste měli trochu pohybu a čerstvého povětří. On sám by samozřejmě také raději ležel na pohovce, četl si noviny, snil o burtech a psích slečnách či zíral na televizi, ví však, že vy tu procházku potřebujete: už delší dobu se smutkem v duši pozoruje, jak na vás hlodají civilizační choroby. A tak vstane a dožaduje se, abyste s ním šli ven. Dělá to, protože je vaším přítelem; často tím nejlepším.

HgS

>>> O MALÝCH LIDECH <<<

Bylo, nebylo, ale radši bylo. V jednom malém údolí, kde byla velice hluboká a čistá řeka, stála hezká týpka a modré stany, které se utápěly v nepořádku (ale některé byly uklizeny!). Takhle asi vypadal náš tábor u Staré Huti u Dobříše. Hráli jsme velkou táborovou hru: Klíče od pevnosti Boyard. Tato hra byla

skoro stejná jako v televizi, až na některé změny. Plnili jsme úkoly, získávali klíče a utíkal nám život {jedna čtvrt hodina = jeden rok}.

Vedoucí s námi byli určitě spokojeni.

Vaření: střídaly se u nás kuchařky a vařily docela dobře.

Práce: pracovali jsme, až se z nás kouřilo: čistili jsme les a pořádk něco stavěli!

Nemoci: Žádné velké nemoci ani zranění nebyly, až na pár úpalů a rozbitých kolen.

Bodování: každý den chodili vedoucí po táboře a kontrolovali pořádek v našich týpkách a stanech. Když měl někdo ve svém stanu hrozný nepořádek, dostal černého indiána. Naopak ten, kdo měl krásně uklizenou, dostal barevného indiána.

Koupání: několikrát jsme se byli vykoupat v Čapkově Strži a jinak jsme se koupali v naší říčce KOCÁBĚ. Nejlepší ovšem byly polední klady, neboť z několika týpek se neustále ozývala píseň o paraletu a hlavně HYMNA SVOBODY.

Doufáme, že se náš tábor všem líbil.

NAZDAR - JESTĚRKY

>>> OHLASY <<<

TOU V Ě C Í JE NÁŠ MOST ...

Z dopisu p. ing. Pavla Kubíška, který redakce obdržela jako reakci na článek s titulem "most", uveřejněný v č. 7/92.:

Věc: Most na sil. III/11510 přes Berouнку v Dobřichovicích

V rubrice "Život v obci" dobřichovického zpravodaje Kukátka číslo 7/92 je uvedena polemika týkající se problematiky výstavby mostu přes Berouнку v Dobřichovicích.

Vzhledem k tomu, že naše organizace se zabývá investorskou přípravou stavby mostu v Dobřichovicích od roku 1984 a většinu jednání jsme vyvolali nebo se jich zúčastnili, nemůžeme s citací uvedenou v časopise Kukátka souhlasit.

Vzhledem k neuspokojivému stavebnímu stavu ocelového mostu přes Berouнку v Dobřichovicích na sil. III. třídy číslo 11510

vydal 17.8.84 bývalý Krajský národní výbor Středočeského kraje projektový záměr na výstavbu nového mostu umístěného na úrovni ulic Svážná a Jugoslávská s jejich využitím na připojení ke stávající silniční síti. Vydání projektového záměru předcházet výběr stavenišť kde byla ze tří variant, zpracovaných studií Pragoprojektu Praha v roce 1970 a KPÚ Praha v roce 1983 varianty:

1. Všenorská
2. Letovská
3. Svážná-Leninova s vyústěním Jugoslávská s vyústěním u objektu JZD

všemi přítomnými vybrána a MNV Dobřichovice odsouhlasena varianta Jugoslávská s tím, že je nutno územně chránit výhledovou trasu silnice III/11510 dle územního plánu tj. východním obchvatem zástavby se zastavěním do silnice II/115 u objektu JZD Práčkopnk.

Výstavba nového mostu měla být realizována v letech 1988-1990. V souladu s vydaným projektovým záměrem byla v dubnu 1985

zpracována přípravná projektová dokumentace. Při jejím projednávání se projevily dvě překážky: námítky okresního hygienika k dodržení hygienických norem a námítky částí dotčených občanů Dobřichovic.

Námítky okresního hygienika byly zohledněny v hlukové studii, která při návržení protihlukových opatřeních prokázala dodržení hygienických norem.

Námítky částí občanů Dobřichovic se nepodařilo překonat. MNV Dobřichovice i přes výše uvedené odsouhlasení výběr stavenišť vydal 26.9.85 nesouhlas s variantou Jugoslávská a 5.6.86 opět souhlasné stanovisko.

Náklady na realizaci protihlukových opatření v té době dosahovaly výše 17 mil. Kčs a byly nepřijatelné i po stránce estetické. Z toho důvodu se Odbor dopravy SKNV rozhodl dne 6.8.86 upustit od záměru nového přemostění na ul. Jugoslávskou s tím, že závazným podkladem pro výhledové řešení přemostění řeky Berounky v Dobřichovicích bude řádně projednaný a schválený územní plán sídelního útvaru Dobřichovice.

Od roku 1986 SIÚ Praha na všech jednáních v této problematice urguje urychlené dopracování a schválení územního plánu ve kterém bude urychleno vedení silničních komunikací včetně lokalizace mostů v Dolním Poberouně zejména oblasti Dobřichovice. Je proto nezbytné nutné, aby zadavatel výše uvedeného územního plánu zajistil jeho urychlené dokončení.

Ke stávajícímu stavu nutno připomenout, že správcem provozního mostu je Správa a údržba silnic Praha západ a finančně prostředky na výstavbu a údržbu získala jako účelové vázané prostředky ze státního rozpočtu prostřednictvím Správy silničního fondu. Otázku obnovy provozního mostu do definitivní podoby nelze spojit s výstavbou nového mostu v Dobřichovicích, neboť se jedná o dva samostatné problémy. V uvedeném článku není vůbec uvedena podstata problému: obec prostřednictvím Obecního úřadu požaduje obnovu mostu ve stávající trase s využitím výhradně pro místní dopravu a musí se tedy na jeho výstavbě finančně podílet a naopak nesouhlasí s umístěním mostu v nové trase z důvodů předpokladu zvýšeného dopravního zatížení jiné části obce. Z tohoto hlediska nelze řešit současný rozpor jinak, než na základě schváleného územního plánu, který bude závazně sloužit jako podklad pro přípravu výstavby nového silničního mostu přes Berounku se současným řešením situace jako celku.

Pokud se týká výstavby nového mostu ve stávající trase podle Silničního zákona § 18 a podle Zákona o drahách se nová křižení silnic a místních komunikací s drahami zřizují zásadně mimo úroveň kolejí. Dosavadní křižení v úrovni kolejí musí být postupně nahrazováno křiženími mimoúrovňovými.

Podle současné novely stavebního zákona nelze výstavbu mostu bez schváleného územního plánu zrealizovat.

ing. Pavel Kubtsek, vedoucí technicko-provozní správy II

***

Vážení čtenáři!

Ospalou atmosféru dobřichovického léta trošičku rozčeřil článek p. Petra Žantovského, otištěný v časopise Reflex 35/92 na str. 20 (Svobodně Evropě jsme jsme ale tentokrát o prsa unikli), který ostře nabroušeným kritickým perem řal či plácl do rybníčku soukromého podnikání v Dobřichovicích. S reakcemi na článek se

zrovna neroztrhl pytel, nejsme zaplavení přívalem oprávněných rozhořčených či oprávněně souhlasných reakcí poctivých občanů a pracujících. Leč: protože se domníváme, že jde o tema zajímavé, že diskuse o něm by mohla přinést nové pohledy na věc, uveřejňujeme některé z reakcí. Nejprve však vizte, co napsal Reflex (přetiskujeme v plném znění):

Tržní mechanismus, individuální odpovědnost, svoboda podnikání, to jsou termíny, jejichž častý výskyt z nich mnohdy dělá bezobsažné fráze. Nicméně obsah mají, a to velmi konkrétní. Můžeme si ho ukázat na příběhu, který je opravdově jen na první pohled taková normální

BANALITKA

Manželům Pohořalým je kolem třiceti, mají dvě děti, psa a kočku. Domek na venkově, garáž - a v ní živnost. Do pohledných Dobřichovic (asi 20 kilometrů za Prahou) se přistěhovali zhruba před pěti lety, a jak už to na venkově bývá, sousedé je přijali jako přivandrovalé cizáky. Od počátku si na nich realizovali to, čemu by se dalo říkat agresivní patriotismus. Dodnes nepřestali, právě naopak...

Nedlouho po převratu si pan Pohořalý řekl, že je načase vzít osud do vlastních rukou. Sebral své řemeslné schopnosti automechanika a dosud neokoraly elán a zažádal si o registraci. Při plném vědomí, že široko není ani státní, ani soukromý konkurent, naopak, Dobřichovice lež na tahu směrem na Karlštejn, a je tedy reálný předpoklad, že o klientelu, byť jen s urvaným výfukem, nebude nouze. Nebyla by, kdyby...

Registraci dostal v roce 1990. V září 1991 zažádal na stavebním úřadě o povolení ke stavbě gráže pro dvě vozidla. Na vlastním pozemku. Šiml zarehtal poprvé a povolení přišlo až za čtyři měsíce!

Pohořalí postavili garáž (jako klíčku, jen auta v ní pořádky vyběhají). Dopustili se však zločinu: oproti původnímu projektu vyhloubili základy do všech stran asi o půl metru větší - přizpůsobil půdorys velikosti panelů, aby nečteny bezúčelně do stran. Šiml zarehtal podruhé a ústy dobřichovické starostky paní Dagmar Doležalové, zakázal provozovnu, neboť stavba není zkolaudovaná; neodpovídá projektu!

Na podezřelou aktivitu u Pohořalých bděle a ostražitě dohlíželi sousedé. Ponejprv sepsali petici proti tomu, aby k Pohořalým jezdila cizí auta (kolem jejich zahrádek) a parkovala na ulici (je přece naše - společná). Od této chvle pozbylo smyslu šimlovo řehtání počítat. Přišel úřední zákaz parkování v ulici. Pohořalí tedy vyhradili pro vozy svých klientů část své vlastní parcely. Na radu hygienika a dle předpisů si pořídili kovové vany pod automobily, kdyby se náhodou zachtělo oleji kovářnout. Poškození životního prostředí (spodních vod), o němž hovořila oznámení dobřichovických starousedlíků, nehrozilo tedy ani ve snu. Přesto paní starostka zpevnila normu a přikázala parkovací část parcely vydlážit či vybatvit proražajcími panely. To ovšem vyžaduje další projekt, další stavební povolení, další krmivo pro šimla...

Ze nedovolené podnikání (opravy aut v nezkolaudované garáži) zaplatili Pohořalí pokutu 3 000 Kčs. A nad hlavou jim visí ještě jedna pokuta - za nedodržení projektu a výstavbu budovy, která má bratru o 15 m² víc, než bylo povoleno. Stále jsme přitom na

soukromém pozemku Pohořalých. Což ovšem šimlům nevadí. Když mohli, budou rozhodovat třeba i o večerním menu občanů, prospěchu jejich ratolesti či o datu jejich úmrtí. Od toho patrně šimlové na svých úradech jsou...

Bdělí a ostražití sousedé pší, podepisují, udávají a paní starostka se zabývá. Řeční, konzultuje, zabíjí čas. Má to v popisu práce. Funguje tu věčný zákon: nějaký člověk vás udá a vy musíte dokazovat. Nikoli on. Jako za starých časů. Když trpělivost Pohořalých přerostla své meze, poukázali na to, že v nedatekém motorestu parkují desítky cizích aut zcela svobodně na cestě přinejmenším stejně veřejně, jako je ta jejich. Paní starostka na tuto informaci reagovala lakonicky: Tak mi to udejte písemně. Budu ráda, že se tím budu moci zabývat.

Ještě jeden zákon tu platí neomylně: pravidlo dvojitěho metru. Soused Pohořalých, pan Koš, jeden z pravidelných signatářů stěžovacích petic, pracuje mimo jiné i jako soudní znalec a odhadce v oboru - motorových vozidel. Četnost klientů, kteří vozi své majetky na atest k jeho domu, je přinejmenším stejná jako počet zákazníků pana Pohořalého. Proti panu Košovi se však protesty neseptisují, anžto je starousedlík...

Když projítěte Dobřichovicemi, praští vás do očí nápadný nedostatek tzv. občanské vybavenosti. O soukromého podnikatele tu skoro nezapomenete. Nejenže si oficiálně nesmíte nechat opravit auto (u Pohořalého), ale ani zuby; nedaleko bydlící zubařku s její žádostí o soukromou koncesi zlitkvidovaly petice občanů. Stežovali si na to, že (jak originálně!) bude v ulici zaparkováno příliš mnoho cizích aut.

Ovšem to, co v obci funguje, je radnice. Paní starostka bokem provozuje penziónek, její čerstvě vystudovaný synek byl pověřen vyřešením obecní kanalizace (paní matka ve stejném resortu pracovala na počátku normalizace, takže kanály zůstanou v rodině). Život jde dál a Dobřichovice nemají autoservis.

Rodina Pohořalých reálně uvažuje o přestěhování. Zítraila už chuť potýkat se věčně s větrnými mlýny zvyku a závisť. Věří, že jinde může pšenka kvést s menšími porodními bolestmi. Když je poslouchám, nemám chuť jim jejich iluzi brát. Bojím se jen, že potrva hrozně, hrozně dlouho, než bude možno podnikat bez šimla v patách.

Petr Žantovský

A nyní dopis, který redakci Reflexu zaslala dobřichovická obecní rada a který nám k otištění poskytla paní starostka:

Vážený pane šéfredaktore,
rada obce Dobřichovice se zabývala na svém zasedání dne 9. 9. 1992 článkem s názvem "BANALITKA" z pera p. Petra Žantovského, který byl uveřejněn v č. 35 časopisu REFLEX ze dne 24. 8. a sděluje Vám, že je silně rozhořčena jeho obsahem, který je ve většině uváděných sděleních nepravdivý a místy i urážlivý. Pro Vaši i obecnou informaci uvádíme:

1. Pan Pohořalý postavil garáž u rodinného domku v rozporu se stavebním povolením.
2. Začal tuto stavbu provozovat bez kolaudace k jinému účelu, k provozování živnosti - autoopravy.
3. Vozidla určená k opravě - tedy i havarovaná, která mohou být zdrojem znečištění pozemku, povrchových i spodních vod následkem úniku ropných látek, brzdové kapaliny, pohonných

hmot a pod., parkoval na veřejném prostranství a na svém pozemku - nikterak neupraveném, v blízkosti své studny i studní sousedů.

4. Autoopravnou provozoval bez souhlasu obce - o ten požádal dne 5. 3. 92 a obdržel ho dne 14. 4. 92.
5. Stavební úřad Černošice po výkonu státního stavebního dohledu vydal dne 15. 5. 92 příkaz k zastavení stavebních prací do doby, než bude vydáno dodatečné stavební povolení. Toto bylo vydáno 10. 8. 92. Nenabylo dosud právní moci, protože proti němu podal souded pana Pohořalého odvolání. Proto pan Pohořalý nemůže pokračovat ve stavbě autodřiny ani ji provozovat.

6. Obecní úřad Dobřichovice, ani jeho starostka, nevydali žádný písemný příkaz na úpravu parkovací plochy.

7. Tato plocha zatím není ani vyprojektovaná, ani povolendá.

8. Pokuta (podotýkáme minimální), udělená stavebním úřadem, je v souladu se stavebním zákonem a jiný postup stavebního úřadu by byl nezákonný.

9. V Dobřichovicích není motorest a před restauracemi parkují zpravidla vozidla v řádném technickém stavu a ne vraky.

10. Dobřichovický obecní úřad vydal 150 souhlasů s umístěním různých provozoven. V naší obci máme 3 soukromé obchody potravinami, dva prodejny zeleniny, prodejny masa, čtyři autoopravy, dva butiky, celé nákupní středisko, dvě pekárny, vinárnu, čtyři restaurace atd.

11. Místní zubařka má stavbu své soukromé ordinace těsně před dokončením.

12. Paní starostka neprovozuje penziónek bokem. Jeho stavba má stavební povolení i kolaudaci, obec vyslovila souhlas s umístěním provozovny a paní starostka byl vydán živnostenský list příslušným živnostenským úřadem.

13. "Synek" paní starostky dostudoval vysokou školu v roce 1987, v Dobřichovicích kanalizaci nikdy neřešil. Projekty veřejné kanalizace zpracoval státní projektový ústav Pragoprojekt. Synek se na výstavbě veřejné kanalizace, kde byla investorem obec Dobřichovice, podílel v době svých studií spolu se svými spolužáky pouze jako dělník - brigádník.

14. Pravda je to, že dnešní starostka pracovala od r. 1981 na bývalém MNV jako předsedkyně vodoхозяйské komise a byla iniciátorkou výstavby kanalizace a čistírny odpadních vod v naší obci, což má za následek to, že ve značné části obce máme již vybudovanou kanalizaci a naše čistírna odpadních vod slouží nejenom nám, ale i okolním obcím.

Tato skutečnost asi způsobila, že část občanů Dobřichovic dala v komunálních volbách svůj hlas paní Doležalové, která kandidovala jako nezávislá kandidátka. Tato se pak stala členkou obecního zastupitelstva, obecní rady a nakonec starostkou.

Pro úplnost uvádíme, že nebyla nikdy členkou žádné politické strany ani spolupracovnicí STB. Všechny uvedené údaje si můžete na našem obecním úřadě ověřit. Domníváme se, že toto se mělo stát ještě před zveřejněním článku.

Věřte, pane šéfredaktore, že práce obecního zastupitelstva, rady, starostky, obecního úřadu a stavebního úřadu není lehká! Zvláště v dnešní překotné době, kdy si mnozí lidé myslí, že demokracie je to, že si může každý dělat, co chce, a že zákony jsou jenom proto, aby občany omezovaly a škodily jim. Snažíme se dělat svoji práci poctivě. Ctíme zákony této

země a dbáme na to, aby byly dodržovány - je to naše povinnost! Proto Vás žádáme, abyste zajistil zveřejnění našeho rozkladu k článku "BANALITKA". Pro Vaši snadnější orientaci přikládáme kopii článku s číselným označením jednotlivých pasáží, na které reagujeme. Předem Vám děkujeme za rozumný a uvážlivý přístup k našemu požadavku.

Za obecní radu
Jaroslav Velc

A teď reakce sousedů v článku zmíněné zubní lékařky, rovněž zasláná časopisu Reflex:

K přtběhu Banalitka v Reflexu č. 35:

O Dobřichovicích a jejich problémech se v Reflexu již několikrát psalo. Někdy pravdy, jindy polopravdy a my se chceme vyjádřit k jedné zaručeně nepravdě.

Jako sousedé (bohužel) zmíněné zubařky chceme poznamenat, že žádná petice proti její žádosti o zřízení soukromé ordinace neexistovala ani neexistuje, a to ani přes to, že paní zubařka je notoricky stěžovatelkou: nejprve předmětem stížností byly děti, které ji v její odpovědné práci rušily svým hraním, potom 5 sousedových slepic, které se dostaly až k soudu, dále nadměrně štěkající sousedův pes, potom další oligofrenní soused, který v noci svítil, a v poslední době hudba a údajný hluk sousedů přes ulici, kterého si nikdo jiný ani v bližším okolí nevšiml. Jak by také mohli, když knírač paní doktorky, pobíhající v koridoru u plotu, štěká od rána do večera.

Takže onou peticí je zřejmě míněn nesouhlas jednoho ze sousedů se stavbou ordinace, kterému už léta nechce sama povolit stavbu letní kuchyně.

Prostě redaktora Reflexu pana Petra Žantovského, aby před zveřejněním informace, byť v článku zaujímala pouze 2 věty, ověřil její pravdivost.

Na závěr: ordinace je téměř před dokončením a paní doktorka přejeme hodně úspěchů v soukromém podnikání.

AD: ZÁSAHOVÁ JEDNOTKA NA SOKOLOVNĚ (K 9/92, str.1-2)

Proti přítomnosti této jednotky nelze namítat nic. Pro Sokol je to určitě obchod a to je dobře. Jediné, co mi vadí v souvislosti s touto jednotkou, je obrněný transportér. Sice skrytý, ale nepochybně parkující před kuchyní internátní části sokolovny. Tato vojenská technika je použitelná všelijak. Vzpomeňte si na 17. listopad 1989. Více není třeba komentovat.

Na článku je mi víc divné, že si Sokol musel půjčit 800 000 na adaptaci internátu. Pochopitelně cestovní kanceláře o původní typ nemohou stát. Zahraněční turisté (z kulturních zemí) o "myšárnu" tohoto typu nemohou mít zájem. Ale jako turistická ubytovna internát sloužit mohl. Samozřejmě zisk by nebyl takový, ale určitě by vydělal na opravu okapových žlabů. Dále mne zaráží, že autor článku p. ing. Dyk diskretně mlčí o hale Bios, jejtž je duchovním otcem. To je veřejně tajemství. Proč p. ing. Dyk nepronajal tuto zřádu (a strašně drahou a zbytečnou) aspoň jako

skladiště? Promájem by rovněž Sokolu (ve spolupráci s OÚ) vynesl nemalý peněz. Ona se ta přišernost na nic jiného nehodí. O uvedení do funkce k plánovanému účelu (tenisová hala pro bolševické naboby) snad už ani nelze mluvit a na co Dobřichovice potřebují třetí tělocvičný sál? Kromě toho bych nedal vůbec nic za technický stav této "stavby socialismu"... Každý ví, že materiál ("imprégnované" dřevo) ležel nejméně rok na hromadě.

Poté se smontovala hrubá stavba a byla aspoň další rok vystavena rozmarům počasí. O nepořádku a zdevastovaném původním vybavení (kluzišťe) ani nemluvě. Kromě toho tato hala zabírá ornou půdu (jako malí kluci jsme tam chodili třeba na kukuřičí sedlákoví p. Loudoví. To také nikomu nevydalo? A nevidí? S tím už se asi těžko něco udělá, ale když už tam ten objekt stojí, proč si na sebe nevydělává? Je práce na pozemku sokolovny? Co vy na to, pane ing. Dyku?

Tomáš Vokroj

K DOPISU PANÍ VĚRY ŠEDIVKOVÉ (K 9/92, str. 15)

Obávám se, že jmenovaná paní nepochopila, že článek jakož i jméno Dr. Kláta je nadsázka. Ona košatá čeština (zejména v této lechtivé sféře) je náramně rozverná: píše-li o této problematice "MUDr. Klát", Čecha znalého mateřského jazyka napadne: 'klát', staročesky 'klad' - je borovice. Od toho jest 'klátiti se' (ve větru, nebo pohybovým projev vyčouhého adolescenta) - není divu, borovice jsou vysoké a foukne-li vítr, pak se "klátí". A v kontextu článku "MUDr. Kláta" se sloveso 'klátiti' používá na rozdíl od svých vertikálních synonym ve smyslu horizontálním. Kdo se skrývá za jménem "Dr. Klát", je lhostejno. Jen je škoda, že někteří lidé v návalu pornograficko-erotické literatury hledají "nemravnost" v úsměvném patafyzickém článku, jenž si tropí šašky právě z toho, čemu tyto "někteří lidé" říkají nemorálka. A jenom proto, že nemají smysl pro humor. Ono humor a nadsázka (zrovna jako manželství) "jedno tělo jest".

Tomáš Vokroj

P.S. Paní Šedivková, přečtěte si něco od pana dr. Freuda a přestane Vás pohoršovat "bolševická erotická poezie". Pokud to byla pouze poezie imbecilní, nepředkládaná jako podobnostvi sexu, tak Vás nepohoršovala? Patrně jste tenkrát tuto imbecilitu nahlížela jen jako nemoc, nikoli jako dobře placený literární konkubinát...

T. V.

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE SI BUDETE MOCI (ASI) PŘEČÍST:

Jak se chovali filmáři na zámku?

Co dál se zámekem?

Další reakce na článek P. Žantovského Banalitka

Názory a komentáře na tema 'odpady'

Ohlasy na články z minulých čísel

Literatura a prameny k dějinám Dobřichovic

Trochu poesie (snad na ni už konečně zbyde místo)

A čtená další překvapení... (konečnic i pro redakční radu)

SPŮRITELNÍ INVESTIČNÍ SPOLEČNOST, A. S.

Chcete-li úspěšně investovat zejména do obligací na Československém kapitálovém trhu a do ostatních cenných papírů využijte **RENTINVEST** - nový podílový investiční fond Společnosti investiční společnosti, a.s.

Chcete-li úspěšně investovat zejména do akcií českých nebo moravskoslezských podniků a do ostatních cenných papírů využijte **ČECHOINVEST** a **MORAVOINVEST** - nové podílové investiční fondy Společnosti investiční společnosti, a.s.

Vybrané pobočky ČS a.s. jsou i prodejním místem podílových listů investičních fondů, kterých se můžete stát podílníky.

Pobočky ČS a.s. budou spravovat Vaše podílové listy a každoročně vyplácet výnosy z podílových listů.

Těšíme se na Vaši návštěvu: Česká spořitelna, a.s.
okresní pobočka v Kladně

K 10/92-01

R. K. K.
Pobočka realitní kanceláře
"PENSION Vráž Club"
Černošice 1337
A. K. tel. 250238
BERGL + FELT

K 10/92-02

Prodám starší cirkulárku s podavačem, 7 kv a automatickou pračku Tatramat, horní plnění, 6 let starou, funkční. Cena dohodou.
Tel. 991 10 98

K 10/92-03

Vyměním byt 1.kat. 2+1, telefon, kabel.tel. na sídlišti v Radotíně za podobný v Dobřichovicích, neb byt koupím. Tel. 556 312 - mimo víkend.

K 10/92-04

Levně prodám použitý kotel ETKA U.31.
Jana Neubertová, Jiráskova 543, Dobřichovice, tel 991 1482.
K 10/92-05

Prodám sedací vanu - nepoužitou

tel 991 2204

K 10/92-06

*****
DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ 14. 3. 1985 a registrováno pod č. 321002585, nová registrace č. 3210028790 ze dne 5. 11. 1990. Řídí redakční rada ve složení: Doc. E. Calda, PhDr. V. Czumalo, ing. D. Havlík, ing. M. Kadlecová, PhDr. J. Matl, ing. O. Němec (odp. red.), PhDr. A. Šarounová, Redakce: ing. O. Němec, M. Němcová. Redakce tohoto čísla PhDr. V. Czumalo, PhDr. J. Matl, Tisk Jan Kaliba, Modřany. Cena 2 Kčs. Uzávěrka tohoto čísla 20.9.1992, uzávěrka příštího čísla 20.10.1992. Adresa: UVD Dobřichovice, redakce časopisu Kukátko, 252 29 Dobřichovice.